

“குறையார்”

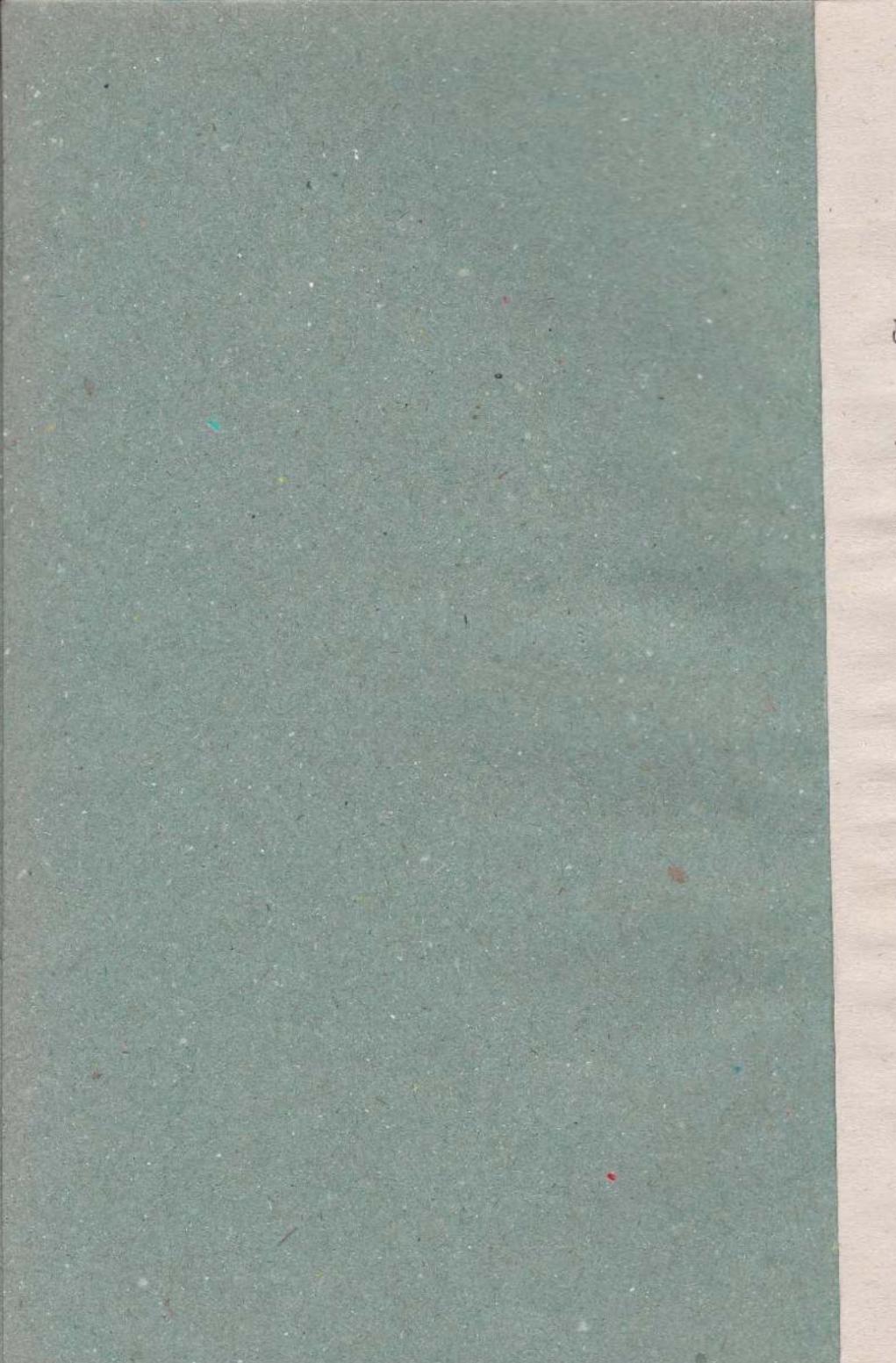
அடுசிரியர்: ந. வெல்நாயகம்.

305.8
வேல் நா

305.8
வெள்ளப்

கரையார் என்னும் போது ...

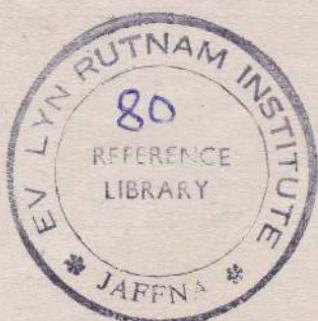
பல நூற்றுண்டு காலமாகப் பற்பல சமூகத் தினரிடையே “கரையார் என்னும் போது” நிலவி வரும் தவறுன் கருத்துக்களை தெளிவுற இச் சிறுவரலாற்றுக் கட்டுரையை வாசகர்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இவ்வெளியீட்டை வெளியிடும்படி என்னைப் பல வகையிலும் தூண்டியும், எயக்கு பல ஆக்காதவிகளையும் புரிந்த குறிப்பாக மட்டுநகர் மட்டிக்களியைச் சேர்ந்த திரு. எம். கந்தசாமி அவர்கட்கும் ஏனைய நண்பர்களுக்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

—: நன் றி :—

வீரமாணிக்கன் தேவன்துறை,
காங்கேசன்துறை.

ந. வெல்நாயகம்

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன். இதுவே அடிப்படை உண்மை. இவ் வண்மையே தற்கால சமூகத்தின் நோக்குமாகும், எனினும் எமது சமூகத்தின் மத்தியில் நிலவிவரும் தவறான நோக்கங்களையும் குறுகிய மனப்பான்மைகளையும் தெளிவு செய்வதே எனது உண்மை நோக்கும் பணியுமாகும்.

இவ்வகைத்தில் எல்லாத் தேசங்களிலும் ஜாதி, மதம், இனம் மொழி என்னும் அடிப்படையில் மனித சமுதாயங்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு அவ்வினத்தின் மொழி, இனம் கல்வி கலாச்சாரங்கள் குன்றிய நிலையிலிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணக்கூடிய தாக இருக்கின்றது.

இந்திலையில் இலங்கை வாழ் தமிழர்களை நாம் எடுத்து நோக்கும்போது கடந்த 17ம் நூற்றுண்டிலிருந்து நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசுமின்ததை போத்துக்கீசர் 1618ம் ஆண்டு கைப்பற்றும் வரையிலும் கிட்டத்தட்ட நான்கு தூற்றுண்டுகள் தமக்கென ஒரு யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தை வைத்திருந்தார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இருந்தும் இதன்பின் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய பிரித்தாவியர்கள் தமது ஆட்சியின் பின் இலங்கையைவிட்டு வெளியேறுகையில் சிங்கள மக்களின் ஆட்சியின்கீழ் கொடுத்துச் சென்றார்கள். வெள்ளோக்காரர்கள் இலங்கையை சிங்கள ஆட்சியாளர்களிடம் கொடுத்துச் சென்றார்கள் என்று கூறும்போது சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தினரால் வெள்ளோக்காரர்களைத் தோற்கடித்து நாட்டைப் பெற்றார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. வெள்ளோக்காரர்கள் இலங்கையை தாமாகவே கொடுத்துவிட்டு வெளியேறி அர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால் தமிழினத்தின் தனித்தமிழ் இராச்சியமாகவிருந்த யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை வெள்ளோக்காரர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறும்போது மேற்கத்தியவர்களால் போர் முறையில் தமிழர்களிடமிருந்து பெற்ற பகுதிகளை வெகு கலபமாக பெற்றிருக்கலாம். காரணம், தமிழ் மக்களிடமிருந்தும், சிங்கள மக்களிடமிருந்தும் கைப்பற்றிய இரு பகுதிகளையும் தமது நிருவாக நலனுக்காக ஒன்றுக் அமைத்து நிருவகித்ததினாலேயே யாகும். ஆனால் எம் இனத்தினரிடையே காணப்பட்ட சுய நலமும் போட்டிமனப்பான்மையுமே காரணமாகக் கொண்ட எமது மக்கள் பிளவுபட்ட நிலையில் அப்போது காணப்பட்டதால் இப்பகுதிகளைப் பெற்றுமிட யாமல் போய்விட்டது. எனவே, இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட இராஜத்திரமும் தேசப் பற்றும்கொண்ட சிங்களத் தலைவர்கள் எவ்வித கஷ்டமுயின்றி தமிழர்களுக்கே சொந்தமான பிரதேசங்களையும் தமது அதிகாரத்தின்கீழ் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்கள் என்பதை இங்கு வேதனையுடன் தெரிவிக்க வேண்டிய வளைவிருக்கின்றேன்.

இத்தனைக்கும் தமிழர்கள் குறைந்த நிலையிலோ அன்றில் கல்வி, கலாச்சாரங்களிலோ பின்தங்கியவர்களாகக் காணப்பட வில்லை. அக்காலத்தில் கல்வியிலும் கலாச்சாரங்களிலும் மேம்பட்ட வர்களாகவும், எம் நாட்டின் பிரபலம் வாய்ந்த பல அரசியல் மேதைகளும் விளங்கினார்கள் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இருந்தும் இச்சம்பவம் எதிர்பாராத ஓர் விடயமாகும். இந்திகழ்ச்சி அக்கிரமத்தின் விளைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இதே போன்று இன்று கரையாரின் நிலையுமிதுவாகும். என செய்வது எதிர்பாராத இந் திகழ்ச்சிக்கு விதிதான் காரணமென்று சொல்லவேண்டும்.

வாழ்க்கையும், கல்வியும்.

இன்று இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள மக்களில் பல்வேறுபட்ட சாதியினர் வாழ்வதை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்வாறு வேறுபட்டு காணப்படும் சாதியினரில் “கரையாரும்” ஒரு சாதி யினரே. இவர்களில் பெரும்பாலானேர் குறிப்பாக யாழ்ப்பான வடக்குக் கரையோரமான பருத்தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, தொண்ட மறை. பலாவி, பெரிய நாட்டான் தேவன்துறை, வீரமாணிக்கன் தேவன்துறை, காங்கேசன்துறை, மாதகல், மட்டக்களப்பு கரையோரம், நீர் கொழும்பு போன்ற பகுதிகளிலும் சிறப்போடும், செல்வாக் கோடும் வாழ்கின்றார்கள் என்பதை நான் இங்கு கூறிவைக்க முடியும். அத்துடன், இராசசிங்கன் காலத்தில் கரையார்கள் கண்டியில் வசித் தார்கள் என்று அவர்கள் அங்கு வசித்தனமே பற்றி திரு. ரெப்பட் நொக்ஸ் தமது சரித்திரக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமுடையதாகும். எனவே, இவர்களது முக்கிய தொழில் மீன்பிடித்தலாகும். இதுபற்றி பின் குறிப்பிடுகின்றேன். இருந்தும் இவர்கள் கப்பல் கட்டுவது, மரக்கலன்களை ஓட்டுவது, கடல் கடந்த நாடுகளில் கப்பல்களை ஓட்டுவது போன்றவற்றில் கைதேர்ந்த வர்களாகுமென்றால் மிகையாகாது. தமிழினத்திலென்றாலும்சரி, சிங்கள இனத்திலென்றாலும்சரி ஏற்குறைய 10 அல்லது 15 சத விகுதத்தினரே மொத்தச் சனத்தொகையினர்களாகும்.

இவர்கள் பெரும்பாலானேர் அரசாங்கத்திலோ அன்றில் தனி யார் நிறுவனங்களிலோ அக்காலமிருந்தே உத்தியோகம் வகிப்பது குறை வாகவே காணப்பட்டது. காரணம் இவர்கள் தங்கள் சுய முயற்சியில் முன்னேறியதுதான் என்னாம். இதனாலேயேதான் இவர்கள் அரசியல் செல்வாக்கு அற்றவர்களாக அப்போது காணப்பட்டார்கள். ஆனால் கடந்த 25 வருடங்களாக தமது மொழி; கல்வி; கலாச்சாரம் போன்ற வற்றில் அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்டவர்களாக, உழைப்பிலும் ஊதிபத்திலும் உயர்ந்தவர்களாக தமது வாழ்க்கையில் முன்னேற்ற மட்டந்து அரசியல், பொருளாதார, சமூகவியல் போன்றவற்றில் முன் னணியில் திகழ்கின்றார்கள் என்பது சாலவும் பொருந்தும்.

சமய வழியாடு:-

சமய வழிபாடுகளில் திறமையிக்கவர்களான இச் சமுகத்தினர் கள் சமய வழிபாடுகளில் சமயத்தின் விதிகளுக்கமைவாக சம்பிரதாய முறைகளை மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து அதன்படி ஒழுகிவருகின்றார்கள். சமயத்தில் பண்பும், பக்தி சிராத்தையுடைய இவர்கள் கலைச் சிறப்பு மிக்க பல ஆலயங்களை அமைத்து அவைகளைச் சிறப்புடன் பரா

மரித்து வருகின்றார்கள். நான் மேற்கூறப்பட்ட இடங்களில் இன்றும் அழகுடன் உருவெடுத்து நின்று ஆண்டவனின் அருளை அப்படியே பிரதி பவிப்பதுபோல் அமைந்திருக்கும் ஆலயங்களை நாம் இன்றும் காண வாம்.

— * —

பொருளாதாரம்:-

கல்வியில் முன்னேற்றமடைந்த இவர்கள் இன்று பெரும் செல் வந்தர்களாகவும், இலங்கை அரசினரின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கை எடுப்பவர்கள் இச்சமூகத்தினர் என்பதை இங்கு நான் பெருமை யுடன் கூறிவைக்கமுடியும் இன்று மாத்திரமல்ல பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலத்திலும் கூட பல பாய்க்கப்பல் போன்றவைகளைக் கொண்டு கடல் கடந்த நாடுகளில் வாணிபம் செய்து பொருளீட்டி பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கியிருக்கின்றார்கள். வங்காள விரிகுடாவை அண்டியுள்ள இந்தியா, பர்மா, மலாயா போன்ற கடல் கடந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று வாணிபம் செய்துள்ளார்கள் என்பதற்கு சான்றுகள் உண்டு. ஒருமுறை இவர்கள் அமெரிக்காவிற்கே பாய்க்கப்பல் மூலம் சென்றிருக்கின்றார்கள் என்றால் இவர்களின் வணிகத்தின் தன்மையை சொல்லவும் வேண்டுமா? இவ்வாறு வணிகத்தில் பெயர் பெற்ற இச்சமூகத்தினர்களில் பலர் இன்றும் எமது அரசினரின் திட்டங்களின்படி இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்துறையை விருத்தி செய்யும் நோக்குடன் ஆழ் கடவில் சென்று மீன்பிடித் தொழிலை சிறப்புடன் நடத்தி பெரும் ஸாபம் பெற்று இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கை வகிக்கின்றார்கள் என்பதை நான் இங்கு சிறப்புடன் கூறிவைக்க முடியும். இக்காரணத்தினால் இவர்கள் பெரும் ஸாபம் பெற்று வாழ்க்கையில் உயர்ச்சி பெற்று விளங்குவதுடன் சிறப்பும், செல்வமும் பெற்று விளங்குகின்றார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

— * —

தன்னம்பிக்கையும் வீரமும்:-

பொருளாதாரத் துறையில் இவர்கள் சிறப்பெய்தியமைக்கு முக்கிய காரணம் தன்னம்பிக்கையும், வீரமேயாகும். துணிச்சலுடன் எதையும் சாதிக்கும் திறமைபுடைத்த இவர்கள் எத்துறையிலும் சென்று வெற்றியீட்டுவதற்கு தன்னம்பிக்கையே இவர்களது முக்கிய குறிக்கோளாகும். இதனுலேயேதான் இவர்கள் ஆழ்கடவில் சென்று மீன்பிடித் தொழிலை மிகச் சிறப்புடன் செய்து வருகின்றார்கள். வேறு எந்த சமூகத்தினரும் இவ்வித தொழிலைச் செய்ய முடியாததற்குக் காரணம் ஆழ் கடவில் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்வதென்றால் எவ்வளவு ஆபத்து மிக்கது என்பதை நான் இங்கு கூறுமலே வாசகர்கள் நன்கு அறிய முடியும். தம் உபிரையே பண்யம் வைத்து இத் தொழிலைச் செய்வதற்கு இவர்களது தன்னம்பிக்கையும் வீரமுமே காரணம் என்று சொல்ல வாம்.

அஞ்சி ஒதுங்கும் சக்திபடைத்தவர்களால் இவர்கள் எதையும் போர்முறையில் எதிர்த்து வெற்றியீட்டும் திறமை படைத்த சத்திரியர்கள் இவர்கள். எதிரிகளைக் கண்டு பின்வாங்கும் சக்தி இவர்களுக்கு என்னளவுகூட இல்லை. நான் முன்பு கூறியதுபோல போர் முறையில் வெற்றியீட்டும் பழக்கம் இவர்களுக்கு இருந்தமையினாலேயே 1618ம் ஆண்டுக்கு முன்பு கிட்டத்தட்ட நான் முன்பு கூறியதுபோல நான்கு நாற்றுண்டுகள் சிறப்புடன் செங்கோலாச்சிய யாழ்ப்பானை இராச்சியத் தின் வீழ்ச்சியைத் தவிர்க்க கரையார்களின் உதவியையே சங்கிலி நாடு வேண்டியிருந்தது. இவர்களே துணிவுடன் போர்த்துக்கீசரை எதிர்த்து போர் புரிந்தவர்கள் என்று நான் கூறும்போது இவர்களின் வீரத்தின் தன்மையை என்னவென்று வர்ணிப்பது. இவர்கள் துணிச்சல் படைத்த போர் வீரர்களாக இருந்தமையினால்தான் இவர்கள் அன்னியரின் எதிர்ப் பிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காக கடற் கரை யோரங்களில் காவலாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இதனாலேயேதான் எதிரிகளை எதிர்த்துப் போர் புரியும் சக்தியும், வலிமையும், போர்ப் பயிற்சியும் பெற்றிருந்தார்கள் என்றும், இவ்வாறு கரையோரப் பகுதிகளில் இவர்கள் அமர்த்தப்பட்டமையினாலேயே தான் “கரையார்கள்” என்ற காரணப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டார்கள். எனவேதான் அந்திய வரலாற்றில் கரையார்கள் மிகவும் முக்கிய பதவிகளை வகித்திருக்கின்றார்கள் என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. ஏன் இன்றும் நான் முன்புகூறிய யாழ்ப்பானை வடகரைப் பகுதிகளில் அமைந்திருக்கின்ற கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் எமது ஈழவழநாட்டின் விடுதலைப் போராட்டங்களில், தீவிரபங்கெடுத்து ஆட்சியாளர்களுக்குப் பெரும் தலையிடியைக் கொடுத்து வருகின்றார்கள் என்பது அப்பகுதிகளில் அரசினர் அமர்த்தியிருக்கும் காவல்பட்டாளங்களிலும், அரசினரின் கண்ணோக்கிலுமிருந்து நன்கு விளங்குகின்றது.

இவர்கள் போர் வீரர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகவே அடிபணிந்து வாழும் பழக்கமற்றவர்கள். எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அடிபணிந்து சேவை செய்ய விரும்பமாட்டார்கள். வீரத்தையும்; சுய கெளரவத்தையும் போற்றும் இவர்களுக்கு சில கிராமங்களில் வேறு சில சமூகத்தினர் அடிபணிந்து சேவை செய்கின்றார்கள் என்றால் இவர்களின் பெருமையையும் செல்வாக்கையும் நான் இங்கு குறிப்பிடவும் வேண்டுமா? இவர்களின் வீரதீர்த்தின் செயல் திறமை பற்றியும் எதிரிகளை எதிர்த்துப் போர்புரியும் அபாரசக்தியைப் பற்றியும் கூறும்போது கண்டியரசர்களின் படைகளிலுள்ள அனேக படைத்தலைவர்களும்; தளபதி களும் போர்த்துக்கீசருக் கெதிராக முதலில் எதிர்த்து போர் புரிந்தவர்கள் கரையாரே என்று பிரபல வரலாற்று அறிஞர் ரூபேர்ட் நோக்ஸ் தமது அறிக்கையில் கூறுகின்றார்கள். (Known History Page: 91) அவர்மேலும் கூறுகையில் இவர்களின் திறமையினால் கத்தோலிக்கப் படைகளின் தன்மை கட்டுப்பாடு முதலியினற்றைப்பற்றி கண்டி அரசர்களுக்கு தெரியவந்தது என்றும் கூறியிருக்கின்றார்.

மாத்தளைப் பகுதியிலுள்ள பதவித்த, அப்பன சூரிய பகுதிகளில் வசித்த கண்டிக் கரையார் போர்த்துக்கீசர், டச்சக்காரர் ஆகியோர் களின் காலங்களில் மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்தவர்களாக கீழ்நாட்டுக் கரையார்கள் வாழந்தார்கள் என்பதை மெச்சிக் குறிப்பிடலாம் என்று

மாஹோரட்டா முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார் கள். (Independant Sep. 14 - 1921) இவர்களது பெருமையையும், சிறப்பையும் விளக்கும் இரண்டு ஏடுகள் பிரபல ஆராச்சியாளரான திரு. நெவில் அவர்களால் பிரிட்டில் நூதனசாலையில் சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த இரண்டு ஏடுகளில் “வன்னி உபத்து” என்னும் கையெழுத்துப் புகைப்படப் பிரதியை சில வருடங்களுக்கு முன்பு கலாநிதி அந்திராஸ் நெயில் அவர்கள் கொண்டுவந்து 1936 - 11 - 1ம் தித்தி இலக்கிய வார இதழான் சீலுமினுவில் “இராச்சிங்களின் காலத்தில் தகவல்கள்” என்ற தலைப்பில் பிரசரித்தார். இந்த பிரசரிப்பில் இராச்சிங்கன் காலத்தில் கண்டியில் வசித்தார்கள் என்றும் அங்கு அவர்கள் வசித்தமை பற்றியும் எழுதப்பட்டிருப்பதாக 1960 - 7 - 2ல் Times of Ceylon பத்திரிகையில் Antiquarian அவர்கள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். மற்ற ஏடான் “மஹர ஹட்டன்” என்னும் பிரதியின் கருத்துக்களும் ஒரே கதையைக் கூறுவதாக இருந்தாலும் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்படுவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

மேற் கூறப்பட்ட இரண்டு கையெழுத்துப் பிரதியிலும் முதல் பகுதியில் கரையார் 6ம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் பராக்கிரம பாகுவுக்கு போர் புரிய உதவியாக இலங்கை வருதலையும், இவர்களின் வீரதீரச் செயல்களையும்; இவர்கள் கீழ் நாட்டில் குடியேற்றப்பட்டமையும் விபரிக்கின்றன. மிகுதிப் பகுதியில் 200 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இக்கரையாரப் படையினர் கண்டி மன்னான 2ம் இராஜ சிங்கனுக்கு உதவியமையையும், அவர்கள் குடியேற்றப்பட்டமையையும் விபரிக்கின்றன.

1415ல் 6ம் பராக்கிரமபாகு கோட்டை இராச்சியத்தில் ஆட்சிநடத்தியபோது இந்திய உபகண்டத்தில் விஜயநகர சாம்ராச்சியத்தின் ஆதிக்கம் நிலைத்திருந்தது. இச் சாம்ராச்சியத்தின் பாதுகாப்பிற்காக தென் இந்தியாவில் பல கேந்திரங்களில் படைகளை நிறுத்தியிருந்தார்கள். இவ்வாறு முகாமிட்டு படைகள் நிறுத்தப்பட்ட கேந்திரங்களில் இலங்கையும் ஒன்றாகும். இலங்கையில் தட்சன சமுத்திராதிபதி (மந்திரி பதவியும்; தென் சமுத்திரத்தின் பிரபு என்னும் இன்னுமொரு பதவியுமடையது) என்னும் ஒரு அதிபதியை நிறுத்தியிருந்தார்கள். (Antiquary Vol. LXI P 226) முக்குவரும் துலுக்கியரும் இலங்கையைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு யாழ்ப்பாணத்திலும், புத்தனத்திலும் கோட்டைகள் அமைத்தார்கள். இவர்களை எதிர்க்கக்கூடிய சக்திபடைத்தபோர் வீரர்கள் இங்கு இல்லை என்ற காரணத்தினால் குருகுல தேசத்திலுள்ள காவிரிப்பூம் பட்டணக் கீழ்க் கரையிலிருக்கும் போர் வீரர்களை இங்கு அழைப்பதன் மூலம் தான் இவர்களை எதிர்க்க முடியும் என அரசனுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. இதன்படி இவ் ஆலோசனையைற்ற அரசன் தட்சன சமுத்திராதிபதியின் உதவியுடனும் அங்கோரத்துடனும் கடிதங்கள் அங்கு அனுப்பப்பட்டன. சில காலத்தின் பின் 7740 பேர் தத்தம் சாதியினரின் சேனைத்தலைவர்களுடன் விஜய நகர வழக்கத்தின்படி களனித் துறைமுகத்தில் வந்திருங்கி அரசனைச் சந்தித்தார்கள். (மகாவிங்கம் விஜய நகரம். 137) இவர்களின் பெயர்களையும் கோத்திரங்களையுப் பீசாரித்தபின் அரசன் இவர்களுக்கு

போதிய ஆயுதங்களை வழங்கினான். இதன்பின் பல மாதங்களாக போர் உக்கிரமாக நடைபெற்றது. இதில் பல போர் வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இறுதியில் எதிரிகளின் படைகளைத் தோற்கடித்து இரண்டு கோட்டைகளையும் கைப்பற்றி எதிரிகளின் இரண்டு சேணைத்தலைவர்களின் தலைகளையும்; அவர்களது கொடிகளையும் அரசனுக்கு பரிசாக வழங்கினார்கள். இவர்களின் வெற்றியைக் கண்ட மன்னன் மகிழ்வற்ற ரூன் வெற்றிப் பெருமிதத்தால் அகமகிழ்ந்த மன்னன் வாட்கள் (Gold and Silver diadems) குரிய; சந்திர அரச சின்னக்கொடிகள், மகரக் கொடிகள்; இராவணக் கொடிகள் முதலியனவும் வழங்கி இவர்கள் நீர் கொழும்பில் குடியிருக்கவும் 18 துறை முகங்களை வரிகளின்றி வர்த்தகம் செய்யவும் அனுமதியளித்து இவர்களுக்கு இன்னும் ஏராளமான பரிசில் கரும் வழங்கினான். இவ்வாறு வெற்றியீடிய சேஞ்சுதிபதிகள்:-

1. வச்சநாட்டுத் தேவர்.
2. குருகுல நாட்டுத் தேவர்.
3. மாணிக்கத் தலைவன்.
4. ஆடியரச அடப்ப உன்னஹே.
5. வருண சூரிய தொம்பரநாத அடப்ப உன்னஹே.
6. சூரிய முதியானசே.
7. அரசகுல சூரிய முதியானசே.
8. அரசகுல நிலைத்த முதியானசே, என்பவர்களுடன் 18 ஆராச்சிமார்களும் மற்றும் 5 சாதிக் குடியினர்களும் இந்த சேணையுடன் காணப்பட்டார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட சேணைத்தலைவர்களின் பெயர்களை நாம் அவதானிக்கும்போது இவர்கள் பெயர்களில் சில சமஸ்கிருதப் பெயர்களாகவும், சில தமிழ் பெயர்களாகவும் இடம்பெற்றிருப்பதை நாம் அவதானிக்க கூடியதாக இருக்கின்றது. குருகுல வர்ணங்குல; பரதகுல; சூரியா என்ற குறிப்பிடப்படும் கௌரவப் பெயர்கள் யாவும் சாதியைக் குறிப்பிடுவன. மற்றப் பெயர்கள் யாவும் சத்திரியப்பட்டங்களுமாகும். இவர்களது கௌரவப் பெயர்களை

1. தேவர்.
2. தலைவன்.
3. அடப்பன்.
4. முதலியார்.
5. ஆராய்ச்சி என வகைப்படுத்தி அழைக்கப் பட்டார்கள். இப் பெயர்களில் சிலவற்றை திரு. காசி சிட்டி அவர்கள் சத்திரியப் பெயர்கள் என ஏற்றுக்கொண்டார்கள். (Cast etc. of Tamil P. S.)

வச்சநாடு குருகுல நாடு என்பன வட இந்திய அரசுகளாகும். இப்பெயர்கள் யாவும் 500 வருடங்களுக்கு முன் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டன. இவ்விபரங்களைப் பற்றிய பதிவு கள் கண்டியினரால் சிங்கள மொழியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இச் சத்திரிய வம்சத்தினரின் சந்தியினர் போர்த்துக்கொரால் கைப்பற்றப்படும்கூட்டும் கோட்டை அர

சர்க்குக்காகப் போர் புரிந்தார்கள். சிங்களக் கரையார் சத்திரிய வம்சத் தினராகையால் அவர்களைப் போர்த்துக்கீசர் தங்கள் படைகளுக்கு நிய மித்தார்கள். (Guneretna Dutch Times P. 80) எனினும் இக் கரையார் கண்டி அரசர்களுக்கு மிகவும் விசுவாசமாக காணப்பட்டார்கள்.

மேற் கூறப்பட்ட காரணங்களிலிருந்து கரையாரின் பெருமை நன்கு புலனுகின்றதல்லா? இவர்களது ஒவ்வொரு மூச்சும் வீரதீர்மாக இருக்கும். இதனுலேயே தான் இவர்கள் வாழும் பகுதிகளில் அடிக்கடி சண்டை ச்சரவுகளும் அடிப்பிடிகளும்; ஆயுதம் கொண்டு தாக்கப்படுதல் போன்ற சம்பவங்களையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

இக்காலத்தில் மீனவர்களென இகழ்ச்சியாகக் கூறப்படுகின்றார்கள் இக் கரையார் சமூகத்தினர். உன்மையான அடிப்படைக் காரணங்களை ஆதாரமில்லாமல் அப்பட்டமாக தவறான எடைபோடும் எத்தர்களுக்கு இவ்வினத்தினர் பெருமை எப்படித் தெரியப்போகின்றது.

பல வருடங்களாக திரைக்டல் ஒடி திரவியம் தேடி சென்ற இட மெல்லாம் தம் கொடியை நாட்டி தமது புகழை எடுத்திக்கூடும் பரவச் செய்த மாவீரர்கள் இந்த மீனவர்களாகும். எனவே; இவ்வினத்தினரை மீனவர்கள் என்று அழைத்தார்கள் என்றால் அதற்கு ஓர் உண்மைக் காரணம் இருக்கவேண்டுமல்லவா? இந்த உன்மையை நாம் உற்று நோக்கும்போது பாண்டிய மன்னனே “மீனவன்” அல்லது பாண்டியன் என அழைக்கப்பட்டான். இந்த மன்னனின் கொடி மகரக்கொடியாகும். மகரக்கொடி கொண்ட இந்த பாண்டிய மன்னனின் பரம்பரையின்றே மீனவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள் என இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமுடையதாகும். இவர்களை சேர்ப்பான் (CHERPAN) எனவும் அழைக்கப்பட்டார்கள் எனவும் இப் பெயர்கள் கரையோரங்களிலுள்ள அவர்களுக்கு குட்டப்பட்ட ஓர் பட்டப்பெயர் எனவும் (Winslow) இவர்களது சின்னமான ஒரு கோடி மீன் சின்னம் இந்திய அரசு சின்னங்களில் வழங்கிய 21 சின்னங்களில் இதுவுமொன்றாகும், (Euro: Dec. Inaikayal) என 1960 - 8 - 4ல் வெளியிடப்பட்ட Times of Ceylon என்ற பத்திரிகையில் கோப்பாயிலிருந்து திரு. S. T. குணசேகரம் அவர்கள் எழுதும்போது இவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது இங்கு குறிப்பிடுவது சாலவும் பொருந்தும். அத்துடன், கரையார் குரு நாட்டிய லிருந்து வந்தவர்களென்றும் அவர்களது சின்னம் மகர மீன் என்றும் “சலமணி” நிகண்டு குறிப்பிடுவதை வாசகர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது நன்மை பயக்கும் என நம்புகின்றேன்.

மதுரை நகரில் அருளோடு ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கும் அன்னை மீனாட்சியம்னும் இம்மீனவர்களின் தெய்வமே. சத்திரிய குலத்தினரான இவர்களது புகழ் பல கடல்கடந்த நாடுகளிலெல்லாம் பரவியிருந்தது. போல இலங்கையிலும் ஒரு காலத்தில் இவர்களது புகழ் பரவியிருந்தது. இந்த நிலையில் இவர்களது புகழையும்; பெருமையையும் தாழ்த்தி இவர்களை அழித்தொழிக்க வேண்டும் என்று ஒரு இனம் திட்டமிட்டு செயல் பட்டு வருவதை நான் இங்கு எம் இன்தத்தினருக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகின்றேன். இந்த நோக்கை அடிப்படையாக வைத்தே யாழ்ப்பாண வடக்கரைப் பகுதியில் வீரமாணிக்கன் தேவன்துறை; பெரிய நாட்டான் தேவன்துறை எனப்படும் பூர்வீக கிராமங்கள் இன்று அதனுடைய உண்மைப் பெயரை இழந்து “மயிலிட்டிக்கரை” என காரணமில் ஸாமல் அழைக்கப்படுவது பொருத்தமற்றதாகும். இவ்விரு கிராமங்களினதும் உண்மைவிளக்கம் பற்றி என்னால் முன்பு ஓர் பிரசரம் வெளி யிடப்பட்டிருந்ததை வாசகர்கள் அறிவிர்கள் என நம்புகின்றேன். இக் கிராமத்தில் பெயர் வழக்கிலிருக்கும் “மயிலிட்டி” என்னும் பெயர் சம்பந்தமாக இதன் விளக்கங்களை அக்கிராம மக்களிடம் கேட்டால் அவர்களுக்கே இதன் விளக்கம் தெரியவில்லை என்றால் வியப்பாக விருக்கின்றதல்லவா? இந்த அளவு கரையார்களின் உரிமைகளையும்; உடமைகளையும் அழித்தொழிக்கும் சூழ்ச்சியில் ஓர் இனம் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. எனவே எம்மினத்தினர் மிகுந்த விளிப்புணர்ச்சியுடன் செயல்படவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இக்குல ஒழிப்பிற்குக் காரணம் யாது? மாற்றுனை எதிர்த்துப் போர் புரியும் வல்லமை படைத்த சத்திரியகுலத்தின் வம்சா வழியினராகவந்த இவ்வினத்தினருக்கு விதிதான் காரணம் என்று சொல்லவேண்டும்.

எனவே; இவ்வினத்தினர் தமது பரம்பரைக் கௌரவத்தையும் அந்தஸ்தையும் காப்பாற்றி இவர்களுக்கெதிராக ஏற்படும் அத்தனை எதிர்ப்புச் சக்திகளையும் தகர்த்தெறிந்து வெற்றிக்கொடி நாட்ட ஒன்று சேர்ந்து செயல்பட வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்,

இவ்வுலகம் விஞ்ஞானத்தில் மேம்பட்டு ஆகாய விமானங்கள்; புகையிரதங்கள்; போக்குவரத்து வாகனங்கள் கண்டு பிடிப்பதற்கு முன்பு கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்க்கை நடத்திய கரையார்கள் என்று கூறப் படும் இவ்வினத்தினர்கள் தான் நான் முன்பு கூறியதுபோல கடல்கடந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று வாணிபம் செய்தது மட்டுமல்லாது பிற நாடுகளைக் காண்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றவர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இவ்வாறு இவர்கள் அந்திய நாட்டுத் தொடர் புடையவர்களாக இருந்தது மாத்திரமல்ல எந்த அரசினரையும் எதிர்த்துப் போர் புரியும் சக்தியும் வலிமையும் பெற்றிருந்தார்கள் என்றும், இதற்குக் காரணம் இவர்களது பரம்பரை சத்திரிய வம்சத்தைச் சார்ந்த வர்கள் என்பதினுலேயாகும் என்று முன்பு கூறியிருக்கின்றேன். இதனாலேயோதான் இவர்கள் பல முறை அந்திய ஆட்சியினரை எதிர்த்து போர் செய்வதற்கு பல அரசார்களால் ஏவப்பட்டு உதவி கோரப்பட்டார்கள் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற் கூறப்பட்டபடி அந்தியர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றியதும் துரதிஷ்டவசமாக இவர்களது கீர்த்தியும் சமூக அந்த

தல்தும் குறைக்கப்பட்டு மங்கிய நிலையில் இவ்வினம் ஒதுக்கப்பட்டது. தற்காலத்தில் இவர்களை ஒதுக்கி தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கூறும் மற்றும் சமூகத்தினர்களைப்போல் அந்தியருக்கு அடிபணிந்து தமிழினத் தைக் காட்டிக்கொடுக்கும் எட்டப்பர்களாக இவர்களுமிருந்திருந்தால் இன்று இருப்பதை விட மேலான பதவிகளில் இவர்கள் இருந்திருப்பார்கள். இவ்வாறு இவ்வின மக்களைத் தூற்றி காட்டிக்கொடுத்த இரண்டாந்தரப் பிரசைகளே இவர்களை “கரையார்” என இழிவாக அழைக்கின்றனர்.

இவர்கள் கூறுகின்றபடி கரையார் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் அல்ல என்பதை ஆதாரபூர்வமாக வெளியிடுமுகமாக 1960 - 6 - 16ந் தித்தி இலங்கையின் ஆங்கில இதழான Times of Ceylon பத்திரிகையில் மொற்றுவாவைச் சேர்ந்த “Antiquarian” என்ற புனைப்பெயரில் “ஆசிரியர்களுக்கு கடிதங்கள்” என்ற தலைப்பில் ஓர் சிங்களப் பிரமுகர் எழுதிய விடயத்தை வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன். இவர் (Hugh Nevil) ஹபியூ நெவில் என்னும் பிரபல மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் பிரித்தானிய நூதனசாலையில் 5000 சிங்கள ஜனவன்சாகையெழுத்துப் பிரதிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் முன்னுரை எழுதியிருக்கின்றார்கள் என்றும் அந்த ஜனவன்சா பிரதிகளின் முன்னுரையில் ஜனவன்சா விடயங்களை அறிவது மிகவும் கஷ்டமாகவிருக்கின்றது என்றும், ஏனெனில் அவை வேளாளரின் (Govi) சாதி உயர்வை ஆதரிக்கின்றவர்களின் கூற்றை நிராகரிக்குமாறும் தாண்டுகின்றது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார் மேலும் 1949 - 1 - 2ல் Sunday Observer - Silumina என்னும் செய்திப் பத்திரிகைகளில் கலாந்தி “அந்திராஸ் நெயில்” பிரித்தானிய நூதன சாலையிலிருந்து கொண்டு வந்த உண்மையான ஜனவன்சாவின் படத்தை (Photostat Copy) பிரசரித்து அதனை ஒரு ஒலைக் கையெழுத்துப் பிரதி என்றும் அது இங்கு நிலவும் சாதி அபிப்பிராயங்களை சிதற்றிக்கக் கூடுமெனவும் விபரித்திருக்கின்றார் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

தற்கால மனிதனின் பரந்த நோக்கமே சோஷலிஷ கொள்கையின் தோற்றும் என்னாம் இக்கொள்கையின் நோக்கு பரந்து விரிந்து இவ்வுலகில் மனிதன் தான் விரும்பியதைச் சாதிக்கும் பொருட்டு அரிய பிறப்பான மானிடப் பிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்றன எனவே இயன்ற வரை எல்லா இன்பங்களையும் எவரும் இம்சிக்காமலும் இப்புனியில் பாகுபாடின்றி எதையும் சாதிக்கும் இனத்தினர் இவ்வினத்தினர் என்றால் மிகையாகாது. எப்படித்தான் இச்சமூகத்தினர் பிற சமூகத்தினரால் இகழப்பட்டாலும் கரையாரை எந்த ஒரு சமூகத்தினரும் அடக்கி ஒடுக்கி ஆக்கிரமித்ததாக செய்திகளில்லை. எதற்கும் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த இவர்கள் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் தம் உயிரைக்கட தூசிக்குச் சமனாகக் கருதுபவர்கள். இக்கருத்தை பிரபல ஆராய்ச்சியாளரான திரு. நெவில் என்பவர் கரையாரைப் பற்றி ஜனவன்சாவின் அனைக்கால பிரதிகளில் தனிப்பந்தி ஒன்று தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றதென்றும், அந்தப் பந்தியில் கரையாரின் தோற்றும் மகிழையானது என்றும் குறிப்பிட்ட அவர் ஆராம்ப காலம் தொடக்கம் குரிய வம்சப் பேரரசன் “சாகாரா” வினுடைய இரத்தத் தொடர்பு இவர்களுக்கு உண்டு என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் கப்பல்

கள் கட்டடங்கள் நிர்மாணிப்பதில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களாத லால் திரைகடல் ஓடி செல்வங்களைச் சேர்க்கும் சிறந்த மாலுமிகளாக வும் திகழ்ந்தார்கள். எனவே; இவர்களை செட்டி சாதி என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் தலைவன் காரவன்தி இராசகுமாரன் 700 போர் வீரர்களான பந்துக்களுடன் விஜயனின் உப இராசாவாக உரிய அரசு சின்னங்கள்; கொடிகள் முதலியனவுடனும் இலங்கை வந்தான். அரசர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சாதியாகையால் புவனேகபாகு தன் காலத்தில் அவர்களில் சிலரை வரவழைத்து, அவர்களுக்கு அரசு அன்பும் செலுத்தி; பிறதேசத்தவர்களின் தாக்குதலை எதிர்த்து நாட்டைக் காப்பதற்காக இவர்களைக் கரையோரங்களில் உரிய சீர்வரிசைகளுடன் அமர்த்தினான். இந்த இனத்தினர்கள் சூத்திரர்கள் அல்லர் என்றும்; மகா சம்மாதர்களின் அல்லது அரசு சாதியினரின் சந்ததியினர் என்று அறியவேண்டும் என்றும்; இவர்களில் வம்சா வழியினரே இராமன்; புத்தன் என்றும் அந்தப் பந்தியில் கூறுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

மேலும் திரு. நெவில் தமது ஆராய்ச்சியில் இலங்கை இந்திய வரலாறுகளை ஆராயும்போது கெளரவர்கள் அல்லது கரையார்கள் இலங்கையிலும் தென் இந்தியாவிலும் மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த சாதி யினராக முக்கியஸ்தானம் வகிக்கும் வட இந்திய சாதியினரின் ஒரு பகுதியினர் ஆவர். தமிழில் “கரையார்” என்றும் சிங்களத்தில் “கராவா” அல்லது காரவா என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். கி. மு. 300ல் அனுராதபுரத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் கல் வெட்டுக்களில் முதன் முதலாக காரவா என்ற சொல் தென்படுகின்றது என்றும்; கராரவா, கரவா என்ற சொற்கள் முதன் முதலாக ஐனவன்சாவில் இடம்பெற்றுள்ளன என்றும் அவர் மேலும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

அடுத்து இவ்வினத்திரை குருகுல சாதி எனவும் அழைக்கப்பட்டிருப்பதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இச் சொற்கள் தமிழ்ச் சிங்கள கரையார்களின் பெயரில் நாம் காணலாம். இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாண சரித்திரமான “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” என்னும் பிரபலம் வாய்ந்த நூல் கரையாரின் தலைவரான முதலியார் அந்திராஸ் அவர்களை அவர் ஒரு குருகுல சாதியினர் என்று கூறுகின்றது. ஞான நாதபுராணம் (1823) யாழ்ப்பாண “மே கோல்” முதலியார் அவர்களை “குரு நாட்டின் மகா அணிகலன்” என்றும்; இவ்வுலகத்தின் உயர்குலமான குருகுல இராச குமாரன் என்றும் விபரிக்கின்றது. சமஸ்கிருத மகாபாரதக் கதையில் “குருகுலம்” என்னும் சொல் காணப்படுகின்றது. இதன் உண்மைக் கருத்து எது என்று நாம் ஆராயும்போது இவர்கள் கெளரவ சத்திரியர்கள் என்று அறியக்கூடிய தாக இருக்கின்றது. இதே கதையில் இவர்களை கெளரவ குரவோ என்று இன்னும் கரையாரால் வழங்கும் சொற்களை நாம் காணலாம். 1906ல் பரிசோதனை நடத்திய திரு. H. C. B. பெல் அவர்கள் கரையாரின் மூன்று வாட்களில் கெளரவ என்னும் சொல் இடம் பெற்றிருப்பதால் இதன் வயது 500 வருடங்கள் இருக்கலாம் என்றும் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இத்துடன் எல்லாவற்றிற்கும் முதலாக “குருகுலம்” என்ற சொல் இந்திய கல்வெட்டுகளில் காணப்படுவதாக சரித்திர வரலாறு கூறுகின்றது. இதில் முதலாம் விஜயனின் வேலைக்காரப்படைகளின்

சேனுதிபதியை 11ம் நூற்றுண்டுகளில் குருகுவத்தரசன் அதாவது குருகு மன்னன் என்றும் அழைக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இவர்களின் வழியினர் அனுத்கரு கோரலே: பறணகுரு கோரலேயாகியோ ராகும். குருநாகல் மாவட்டங்களில் இவர்களது குடியேற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. குருபகலானுடைய சந்ததியினர் இவர்கள் என்பதால் “குருகுலம்” என அழைக்கப்பட்டார்கள் என திரு. சிமன் காசி செட்டி. அவர்கள் The Ceylon gazette 1834 என்னும் வெளியீட்டில் 53ம், 235ம் பக்கங்களில் குறிப்பிட்டு எழுதுகின்றார். அத்துடன் மீன்பிடிப்பவர்களினதும்; பட்கோட்டிகளினதும் பட்டியல்கள் உண்டு எனவும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

மற்றும் நீர்கொழும்பு புனித மேரி அண்ணையின் கோவிலில் பேணிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் ஏடுகளில் கரையாரின் சொந்த தேசத்தை “கரையூர்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. என Sunday times பத்திரிகையில் 1960 - 7 - 22ல் ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள் என்ற அதே தொடரில் காலியிலிருந்து திரு. K. J. Julion Fernando எழுதுகின்றார்.

வேறு எந்த சமூகத்தினரிலும் இல்லாத அளவிற்கு இவ்வினத் தினர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை திறம்பட நடாத்தியிருக்கின்றார்கள். சேர்சோழி, பாண்டிய இராச்சியங்கள் போன்று சுதந்திர நாடு ஒன்றை அமைத்து ஆட்சி புரிந்தவர்கள் கரையார். இப்படி ஒரு நாட்டை வேறு எந்த ஜாதியினரும் இலங்கையிலோ; தென் இந்தியாவிலோ தங்கள் கட்சியின் கீழ் வைத்திருக்கவில்லை என்று மாபெரும் “கிரேக்கர் ரொலமி”, அழகாக வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

கரையாரின் நிலையம் பதவியும்:-

சத்திரிய வம்சத்தினராகக் காணப்பட்ட இக்கரையார் சமூகத் தினர் போர் வீரர்களாகவும்; போர்ப் பயிற்சி பெற்றவர்களாகவும் விளங்கினார்கள் என்றும்; சிறந்த பாதுகாப்புப் படையினராகவும் இருந்தார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இவ்வாறு நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும்; கடமையுணர்ச்சியுள்ளவர்களாகவும் காணப்பட்ட இவர்கள் பல முக்கிய பதவிகளையும் வகித்துதிடுவின்தின் பெருமதிப்புப் பெற்ற வர்கள் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிடும்பாது பெருமையடையக் கூடியவர்களாக நமது சமூகத்தினர்கள் இருக்கின்றார்கள். மற்ற சமூகத்தினாகள் கூறுவதுபோல எமது இனம்

எனவேதான் கரையார் இராணுவ உத்தியோகத்திலும்; அரசாங்கங்களில் பிரதம மந்திரிப் பதவிகளுக்கும் அக்கால இராஜ தந்திரமிக்க அரசர்கள் நியமித்திருந்தார்கள் என்றும் 1727ல் வெலன்ஸினால் இலங்கை (Velentis Ceylon) கூறுகின்றது. இது மட்டுமன்றி சிறந்த அரசர்களர்க

வும் விளங்கியிருக்கின்றார்கள் என்று இங்கு குறிப்பிடமுடியும். குறிப்பாக அக்காலத்தில் சிறந்த மாவீரர்னை சிங்களப் போர் வீரன் அந்த ரோனியோ பறட்டே அல்லது குருவித்தருவா என்னும் குருகல இராச குமாரன் ஊவாப் பகுதியின் இராசதானிக்கு அரசனாக விளங்கினான். இன்னும் சேனைத் தலைவரங்களும் கண்டியிலுள்ள கிருயல அரசர்களில் ஒருவராகவும், அரச குமாரர்களுக்கு இராசிங்கள் உட்பட பாதுகாவல ராகவும் காணப்பட்டான். (Queyroz P 50) Rosiro P 199 Baldius P 672 - 694) அவளின் சகோதரன் கண்டிப் படைக்கு அதிபதியாக இருந்தான் என்றும் படல்படை போன்றவற்றின் அதிபதி உத்தியோ கங்களைப் பற்றியும் மற்றும் தேவையான விபரங்களைப் பற்றியும் விரிவாக (Baldius) போல்டியாஸ் என்னும் ஏற்பாட்டில் பதியப்பட்டிருப்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட்டத் தக்கது. மேற்கூறப்பட்ட குருவித்தருள வேயும் அவனது சகாக்களையும் தாக்கி அவர்களைப் பிடிக்க அந்நிய படைகளைத் திரட்ட போத்துக்கீசர் கொழும்பில் முடிவு செய்தார்கள். என்று “‘கொன்ஸ்டாந்தினு ஹட்டன’” (Constantinu Hatana) செய்தி கூறுகின்றது.

அக்காலத்தில் இப் போத்துக்கீசருக்கு “‘செம் நாயக்கன்’” அல்லது “‘வருண குலத்தான்’” என்னும் மிகவும் உக்கிரமான போர்த்தன்மை கொண்ட ஓர் கரையாரச் சிற்றரசன் பகைவனாகக் காணப்பட்டான். சங்கிலியின் மரணத்தின் பின் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்கு இவன் அரசப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டான் எனவும் முதன் முதலாக இலங்கைக்கு வந்த நாயக்க அரசன் இவன் எனவும், மற்ற நாயக்கர்கள் கண்டியில் அரச புரிந்த கடைசி நான்கு அரசர்கள் என்றும் சரித் திரம் கூறுகின்றது. (Queyroz P 468, 633 & 638)

நான் மேல் கூறியதுபோல பின் பகுதியில் கண்டியில் அரச பதவி யேற்று ஆட்சி செய்த இராசசிங்கனை போர்த்துக்கீசர் நீர்கொழும்பு முதலியார்களின் போர் வீரர்களின் உதவியுடன் எதிர்த்துப் போர் புரிந்தார்கள். இறுதியில் இராசசிங்கனின் படைகள் சிதறியடிக்கப்பட்டு இராசசிங்கன் மாத்திரம் போர்க்களாத்தில் தனித்து நிற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் போர்த்துக்கீசர் இவனைக் கைப்பற்றி வண்ணம் தப்பிப் போகுமாறு நீர்கொழும்பு முதலியார்களின் படை வீரர்கள் பின்வாங்கினார்களென ‘‘வன்னி உபத்து’’ என்ற ஏடு தொடக்கத்தில் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாரை குழ்நிலையில் தனிமையில் நிரப்பாதியாக காணப்பட்ட இராசசிங்கனை கைப்பற்றப் பல ஏதுக்கள் இருந்தும் நீர்கொழும்பு முதலியார்களின் படைகள் செய்துகொண்ட முறையீடான் வேலைகளால் முடியாமல் போய்விட்டது என்பதை அறிந்த போத்துக்கீசர்கள் கடலுக்குள் யாரேனும் பிரவேசித்தால் அவர்களின் வாய்க்குள் வெடிமருந்து வைத்து சுட்டுக் கொலை செய்யப் படுவார்களென சினங்கொண்டு பிரகடனப் படுத்தினார்கள். இது இப்படியிருக்க முதலியார்களின் செய்கையின் மேல் திருப்தியடைந்து சந்தோஷங்கொண்ட இராஜ்சிங்கள் அவர்களுக்கு பலவகையான உத்தி யோகங்களும்; பதவிகளும்; நிலங்களும், மற்றும்பல சன்மானங்களும் திருவதாகக் கூறி இவர்களைக் கண்டியில் வந்து குடியேறுமாறு வரவழைத்தான். இவ்வாறு இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பகுதிகளே ஆம்

பன; பதிவித்த; தம்பன் கடுவ போன்ற இடங்களாகும். இத்துடன் இவர்கள் சூரியன் சந்திரன் சின்னங்கள் பொறித்த கொடிகளைப் பாவிப் பதற்கும் அனுமதி வழங்கினான். இன்னும் மகரம், யானை, கருடன் கொடிகள் இவர்களிடம் இருப்பதை நாம் காணலாம். இவ்வாறு கண்டிக் கரையாருக்கு மாத்திரம் இக்கொடிகளையும்; உரிமைகளையும் வழங்கி ஏனைய சாதியினருக்கு இவைகளைப் பாவிக்க தடையும் விதித்தது என்ன நான் கேட்கின்றேன் (Antiquiam)

மேற் கூறப்பட்ட சன்மானங்களுடன் பல்லக்குகள்; கால் நடைகள்; பால் தயிர்; போக்குவரத்து உரிமைகள்; இவர்களுக்கு சேவைகள் செய்ய வண்ணேன்; அம்பட்டன் போன்றேர்களும் வழங்கப்பட்டனர் எனவும் பிரபல ஆங்கில நாட்டு வரலாற்று அறிஞர் திரு. ரேபட் நொக்ஸ் தமது பதிவுகளில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். (New edition 180, 81) இதனுலேயேதான் போர் வீரர்களின் பெயர்களில் ஆராய்ச்சி, முதலியார் எனச் சேர்க்கப்பட்டு இப் பெயர்களில் குருகுல சூரிய; வர்ணாகுல சூரிய என்று வழங்கப்படுவது வாசகர்களின் கவனத்திற்கு தருவது பொருத் தமானதாகும்.

1613ல் மொறட்டுவையில் ஒரு கரையார இல்லத்தில் நடை பெற்ற கல்யாணத்தைப் பற்றியும் அங்கு கொடிகள், முத்துக் குடைகள் முதலியவற்றையும் கண்ட திரு. பரடாஸ் (Baradas) இக் கொடிகள்; அரச சின்னங்கள் யாவும் இச் சாதியினருக்கு முந்திய அரசர்களால் வழங்கப்பட்டது எனவும் பிறதேசத்தவர்களாகையால் சிலாபத்திலுள்ள கரையோரப் பகுதிகளில் இவர் குடியிருக்கவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது என்றும் கூறியுள்ளார். (Baradas in M. L. R. 4. 132) அடுத்து இவர்களிடமுள்ள ஒரு விசேட குணம் எவ்வளவுதான் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் ஆழ்கடலில்தான் மீன்பிடிப்பார்கள். அதே போன்று எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் தங்களது கெளரவத்திற்கு பங்கமேற்படாமல் நடந்து கொள்வார்கள். பல ஏழைகள்கூட இறந்துதான் போனாலும் தங்களது வழக்கத்திற்கு மாருக எதையும் செய்ய மாட்டார்கள் என்றும் அவர் தொடர்ந்து குடிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

— * —

கரையார் என்றும் உயர்ந்த சாதியினர்:-

இதுவரை வாசகர்கள் பலநாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துரைகளை கிழமை நாட்டு எழுத்தாளர்களின் உண்மைச் சம்பவங்களை ஆதாரமாக வைத்து அறிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளின்படி கரையார இனத்தினர்கள் என்றும் உயர்ந்த சாதியினரே என்பதை நான் இங்கு கூறுமலே அறிந்திருப்பீர்கள். இப் பிரச்சினை ஒரு நீண்ட பிரச்சனையாக பல சமூகத்தினரிடையே இருந்து வருவதை ஆட்சியாளர்கள் அறியாமலில்லை. எனவேதான் 1890ம் ஆண்டு அக்கால பிரித்தானிய அரசாங்கத்தினர் கரையார் வேளாளர் என்ற இவ்விரு சமூகத்தினரிடையேயும் முதன்மையானவர் யார் என்று அறியும் பொருட்டு ஒரு விசாரணைக் குழுவை

நியமித்தார்கள் இவ்விசாரணைக் குழுவில் கீழெத்தேசக் கலாச்சாரங்களை நன்கு அறிந்த (Expert orientalist) திரு கியு. நெவில் திரு. H. C. P. பெல் திரு. L. F. ஸி. போன்ற மூன்று C. C. S. உத்தியோகம் வகித்த அறிஞர்களை நியமித்தார்கள். இக்குழுவினர்கள் இவ்விரு பகுதியினரையும் பற்றி விரிவாக அலசி ஆராய்ந்து மூன்று அறுஞர்களும் ஏகமனதான அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்கள். ஆனால் இவ் அறிக்கையின் உண்மையை அரசினர் வெளியிடவில்லை. இது சம்பந்தமாக திரு. Antiquarian விசாரணைக் குழுவில் அங்கம் வகித்த திரு. H. C. P. பெல் அவர்களிடம் இதன் முடிவை அறிவிக்கும்படி தான் கேட்டபோது அதைப்பற்றி தான் தெரிவிக்கமுடியாது எனவும் இது சம்பந்தமாக அரசினருடன் தொடர்பு கொண்டு முடிவைப் பெறுமாறும் கூறினார்.

நான் முன்பு கூறியபடி அடுத்த இரு அறிஞர்களின் கருத்தின் படியும் அவர்களது குறிப்பிலிருந்து காணப்படும் உண்மை நிலையிலிருந்து கரையாரின் அந்தஸ்து எத்தகையது என்பதை அறியலாம். இக் காரணத்தை கொண்டே அரசினர் தங்கள் முடிவை சமர்ப்பிக்க மறுத்து விட்டார்கள். இதிலிருந்து உண்மை நிலை எப்படி என வாசகர்கள் ஊகிக்க முடியும். (Dharmasene kara Govi Contest 8. 67)

“கரையார் ஓர் ஆட்சி செய்யும் இனம். அவர்கள் அத்தன்மைக் குகந்தவாறு செயல்பட வேண்டும்”

